

תשתקו אתם היושבים באיי הים, כדי לשמוע אלי, (כשמדברים לא שומעים מה שהשני מדבר),	הִקְרִישׁוּ אֵלַי אֵימִים
והאומות יתחזקו בכחם, לענות תשובות לד', אך לא יצליחו,	וְלֵאמִים יִחְלִיפוּ כִּי־חַ
יגשו אל ד' לשמוע דבריו, ואז ידברו, אך לא יהיה להם מה לומר,	יִגְשׁוּ אֶז יִדְבְּרוּ
ד' עם האומות, יקרבו יחד למשפט, ואז יוכיחם על מה שהם אומרים, שאין ביכולת ד' להציל את ישראל מידם.	יִחַדּוּ לְמִשְׁפֵּט נִקְרְבָה:
מי נתן התעוררות בלבו של אברהם שנולד בארץ המזרח,	מִי הֵעִיר מִמְזָרַח
הכריז על האמת, לעזוב את הע"ז ולעבוד את ד',	צָדֵק יִקְרָאֵהוּ
בכל מקום שדרך ברגלו, הלא ד' הוא שעורר אותו לזה,	לְרַגְלוֹ
ד' מסר לפניו את הגוים, כדרלעומר וחביריו,	יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם
ועל המלכים השליטו,	וּמַלְכִים יִרְדּוּ
הרג הרבה כעפר בחרב שלו,	יִתֵּן כְּעֶפֶר חֶרֶבּוֹ
כמו קש כתוש, כך הרג בקשת שלו.	כְּקֶשׁ נִדְף קֶשֶׁתוֹ:
רדף אחריהם ועבר בשלום, כי לא מת אחד מאנשיו,	יִרְדְּפֵם יַעֲבוֹר שְׁלוֹם
אע"פ שרדף אותם בדרך, שלא בא שם מעולם ברגליו.	אֲרַח בְּרַגְלָיו לֹא יָבוֹא:
מי עשה את כל הפלא הזה,	מִי פָעַל וַעֲשֵׂה
ד' שגזר על כל דור שיעמוד בשעתו, עוד לפני שהיו.	קִרְאֵה־רֹת מֵרֵאשִׁית
	אֲנִי יִקַּח וְקִרְאֵה־שׁוֹן וְאֵת אַחֲרֵי נֵי־אֲנִי הוּא:
אלו הגרים באיי הים ראו את הנס שעשיתי לאברהם, ופחדו,	רְאוּ אֵימִים וַיִּירָאוּ
גם אלו שגרים בקצות הארץ,	קִצּוֹת הָאָרֶץ יִחַדְדוּ

פחדו כששמעו את הנס,	
התקרבו ובאו אל אברהם, כמו מלך סדום שאמר לאברהם תן לי הנפש והרכוש קח לך.	קָרְבוּ וַיֵּאָתִיוּ:
ואע"פ שראו את כל הניסים, בכל זאת עזרו אחד לשני להכין פסלים,	אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יַעֲזֹרוּ
כפל הדברים, ולאחיו אמר התחזק בעשיית הפסל.	וּלְאָחִיו יֵאמֶר חֲזֹק:
וחיזק אומן העצים, הוא הנגר את הצורף, שיכין ציפוי זהב לפסל שעשוי מעץ,	וַיַּחֲזֵק חֲרָשׁ אֶת צֹרֵף
שני שלבים יש בהכנת טסי הזהב, (1) הכאה על הטס בכח בתחלת הרידוד, (2) להחליק את הטסים, זירז זה שמחליק את הטסים בפטיש קטן, את המכה בחוזק, כדי שיתחיל לעשות מלאכתו,	מִחֲלִיק פְּטִישׁ אֶת הַוָּלֵם פֶּטֶם
וכאשר מדביקים הטסים לעץ, אומר שזה טוב,	אִמֹר לְדַבֵּק טוֹב הוּא
ומחזק את הציפוי ע"י מסמרים, בכדי שלא יפרד מהפסל.	וַיַּחֲזֵקֵהוּ בְּמַסְמְרִים לֵא יְמוּט: ט
אבל אתה ישראל, אינך כמותם, אלא אתה עבדי,	וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עֲבָדִי
אתה הוא יעקב שבחרתי בך להיות לי לעם,	יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּחַרְתִּיךָ
בגלל שאתה מזרע אברהם שפרש מע"ז, לעקור אותי.	זֵרַע אֲבִרְהָם אֲהִי:
אחזיק בך להוציא אותך מקצוות הארץ,	אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ
ומהגדולים שבארץ קראתי לך, שתצא מהגוים, ולא יהיה להם כח לשלוט בך,	וּמֵאֲצִילֶיךָ קָרָאתִיךָ
ואמרתי לך שאתה עבדי,	וְאִמֹר לְךָ עֲבָדִי אָתָּה
בחרתי בך מאז להיות לי לעם, וגם בגלות לא מאסתי בך.	בָּחַרְתִּיךָ וְלֹא מָאֲסִיתִיךָ:

אל תִּירָא כִּי עִמָּךְ אָנִי אל תפחד שאעזוב אותך שוב, כי אני אתך,	אל תִּירָא כִּי עִמָּךְ אָנִי
אל תִּסְוּר מִמֶּנִּי, כִּי עֲנִי דִ' אֱלוֹקֶיךָ, אל תסור ממני, כי עני ד' אלוקיך,	אל תִּסְוּר כִּי אָנִי אֱלֹהֵיךָ
הַחֲזַקְתִּיךָ בְּדִיבוּרִים טוֹבִים, החזקתיך בדיבורים טובים,	אֲמַצְתִּיךָ
וְגַם הֵייתִי עוֹזֵר לְךָ בַּיָּמִים הַקְּדֻמוֹנִים, וגם הייתי עוזר לך בימים הקדמונים,	אֲפִי עֲזָרְתִּיךָ
גַּם אָנִי לְךָ לְמִשְׁעַנַּת כִּשְׁהֵייתִי בְּיַד הָאוֹיֵב, שְׁלֵא יִכְלֶה אוֹתְךָ, גם אני לך למשענת כשהיית ביד האויב, שלא יכלה אותך,	אֲפִי תִּמְכָּתִיךָ
לֹא בִגְלַל שְׂמִינִי לְךָ, אֲלֵא צְדָקָה אָנִי עוֹשֶׂה אוֹתְךָ. לא בגלל שמגיע לך, אלא צדקה אני עושה אתך.	בַּיָּמִין צְדָקָי:
בְּאֵמֶת, בְּסוֹף יִתְבַּיֵּשׁוּ, באמת, בסוף יתביישו,	הֵן יִבְשׁוּ וְיִכְלָמוּ
כָּל אֱלוֹהֵי הַשָּׁמַיִם לֹא חָרוּן אָפִי וְכַעַס עֲלֶיךָ, כל אלו שהיה להם חרון אף וכעס עליך,	כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ
יִהְיוּ כְּאֵין, יהיו כמו לא כלום,	יִהְיוּ כְּאֵין
וַיֵּאבְדוּ כָּל הָאֲנָשִׁים שֶׁרָבוּ אוֹתְךָ. ויאבדו כל האנשים שרבו אתך.	וַיֵּאבְדוּ אֲנָשֵׁי רִיבֹךָ:
אֲפִילוּ אִם תַּחֲפֹשׂ אוֹתְךָ לֹא תִּמְצָא אוֹתָם, אפילו אם תחפש אותך לא תמצא אותם,	תִּבְקָשׁם וְלֹא תִּמְצָאֵם
הָאֲנָשִׁים שֶׁרָבִים אוֹתְךָ, האנשים שרבים אתך,	אֲנָשֵׁי מִצְרַיִם
יִהְיוּ כְּאֵין וְכֹאֶפֶס, יהיו כמו לא כלום,	יִהְיוּ כְּאֵין וְכֹאֶפֶס
הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּלְחַמְתִּים אוֹתְךָ. האנשים שנלחמתי אתך.	אֲנָשֵׁי מִלְּחֻמָּתְךָ:
כִּי אָנִי דִ' הָאֱלֹהִים שֶׁלְּךָ, כי אני ד' האלוקים שלך,	כִּי אָנִי יְקָ וְיָ אֱלֹהֵיךָ
אוֹחֵז בְּיַד יְמִינְךָ שְׁלֵא תִּפּוֹל, אוחז ביד ימינך שלא תפול,	מִחֲזִיק יְמִינְךָ
כִּי־וְאָנִי אֹמֵר לְךָ שְׁלֵא תִּפּוֹד, כִּי אֲעִזּוֹר לְךָ, לִכְן אֵין לְךָ מֶה לִּפְחֹד. כיון שאני אומר לך שלא תפוד, כי אעזור לך, לכן אין לך מה לפחד.	הֲאֵמר לְךָ אֵל תִּירָא אָנִי עֲזָרְתִּיךָ: ס
הַנְּבִיא מִמְּשִׁיל אֶת בְּנֵי יַעֲקֹב (כְּתוּלַעַת בְּשָׁנֵי דְבָרִים, 1) שֶׁהֵם חֲלוּשִׁים כְּתוּלַעַת, שְׁאִין כּוֹחַם אֲלֵא בְּתַפְלָה בְּפֶה, 2) כְּמוֹ הַתּוּלַעַת שֶׁמִּנְסֶרֶת בְּפֶה בְּאַרְזִים, הנביא ממשיל את בני יעקב (כתולעת בשני דברים, 1) שהם חלולים כתולעת, שאין כוחם אלא בתפלה בפה, 2) כמו התולעת שמנסרת בפה בארזים,	
אֵל תִּפְחָדִי מִשְׁפַּחַת יַעֲקֹב שֶׁנִּמְשַׁלֶּת לְתוּלַעַת, אל תפחדי משפחת יעקב שנמשלת לתולעת,	אֵל תִּירָאִי תוּלַעַת יַעֲקֹב
אֵל תִּפְחָדוּ אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל, אל תפחדו אנשי ישראל,	מִתֵּי יִשְׂרָאֵל
אָנִי הֵייתִי עוֹזֵר לְךָ מֵאִז אני הייתי עוזר לך מאז	אָנִי עֲזָרְתִּיךָ נְאֻם יְקָ וְיָ

ומתמיד, כך אומר ד',	
ואני אגאל אותך בעתיד, אני שאני קדוש בישראל,	וְגֵאֲלֶךָ קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
הנה אעשה אותך כנגד האויבים כמו כלי שנקרא מורג, הוא כל י העשוי חריצים בשביל לדוש את התבואה, וכשהו חדש הוא מחודד ביותר,	הִנֵּה שֹׁמֵתֶיךָ לְמוֹרֵג חֲרוֹץ חָדָשׁ
שיש בו הרבה חידודים,	בְּעַל פִּיפִיּוֹת
תעשה דישה בהרים,	תְּדוֹשׁ הָרִים
תעשה אותם דק כקמח,	וְתִדֵּק
ואת הגבעות תעשה כמו פסולת התבואה שנקראת מוץ, הכוונה בכל זה שיהרגו את מלכי האומות ושריהם.	וּגְבְעוֹת כַּמֶּץ תְּשִׂים:
תפזר אותם,	תִּזְרֵם
והרוח תרים אותם לגובה,	וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם
ורוח סערה תפזר אותם לכל צד,	וּסְעָרָה תִּפִּיץ אוֹתָם
ואתה תשמח בישועת ד',	וְאַתָּה תִּגִּיל בְּיֵקֶן וְקֵן
במה שבטחת בד' שהוא קדוש ישראל, תתפאר.	בְּקָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל: פ
עם ישראל שנמשלו לעניים, כשיחזרו מהגלות דרך המדבר, יחפשו מים ולא יהיה להם,	הָעֲנִיִּים וְהָאֲבִיוָנִים מִבְּקָשִׁים מִים וְאֵין
הלשון שלהם מחמת הצמא, כאילו נעקרה ממקומה,	לְשׁוֹנָם בְּצִמָּא נִשְׁתָּה
אני ד' אענה להם על מה שיבקשו מיד,	אֲנִי יֵקֶן וְקֵן אֶעֱנֵם
אני, שאני אלקי ישראל, לא אעזוב אותם.	אֵל הַיִּי יִשְׂרָאֵל לֹא אֶעֱזָבֵם:
אפתח במקומות הגבוהים שבדרך כלל אין שם נהרות, אפתח שם נהרות,	אֶפְתַּח עַל שְׁפִיִּים נְהָרוֹת
ובתוך העמקים אפתח מעיינות,	וּבְתוֹךְ בְּקָעוֹת מַעֲיָנוֹת
אשים במדבר שהוא מקום	אֲשִׁים מְדָבָר לְאֲגַם מִים

יבש, מקומות מכונסים עם מים,	
וארץ שממה למקום שיואים ממנו מים.	וְאַרְץ צִיָּה לְמוֹצְאֵי מַיִם:
אע"פ שבמדבר לא גדלים עצים, מ"מ אעשה נס שיגדל במדבר כל מיני עצים,	אֲתָן בַּמִּדְבָּר אֶרֶז שֹׁטֶה וְהִדַּס וְעֵץ שֶׁמֶן
ואשיב במדבר עוד סוגי עצים, וכולם יחד יגדלו שמה.	אֲשִׁים בְּעֶרְבָה בְּרוֹשׁ תְּדַהֵר וּתְאַשׁוּר יַחְדָּו:
כל זה אעשה, כדי שהגוים יראו הפלא,	לְמַעַן יֵרְאוּ
וידעו, השימו הדברים על לבם,	וַיֵּדְעוּ וַיִּשְׁימוּ
וכולם יחד ישכילו לדעת,	וַיִּשְׁכִּילוּ יַחְדָּו
שיד ד' עשתה גאולה זאת,	כִּי יָד יָקַן וְקַן עֲשֵׂתָהּ זֹאת
וד' שהוא קדוש ישראל, ברא הפלא הזה.	וְקָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרֹאֶה: פ

ד' אומר לעובדים לפסל, תגישו את הריב שיש לכם עם ד' ועם ישראל,	קָרְבוּ רִיבְכֶם יֵ אֹמֵר יָקַן וְקַן
תגישו את תוכן הטענות החזקות שיש לכם,	הַגִּישׁוּ עֲצֻמוֹתֵיכֶם
כך אומר ד' שהוא מלך על ישראל שנקרא ג"כ יעקב.	יֵ אֹמֵר מֶלֶךְ יַעֲקֹב ב:
הפסלים, שהגוים אומרים שהם אלהים, בעלי כח, יתקרבו ויגידו לנו מה יהיה באחרית הימים,	יִגִּישׁוּ וַיִּגִּידוּ לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה
ויאמרו מה היה לפני בריאת העולם,	הָרֵאשׁוֹנוֹת מָה הָיָה
כשתגידו לנו מה היה בעבר, נשים לב לבדוק, אם נכונים דבריכם,	הַגִּידוּ וְנִשְׁימָה לְבָנוּ
ואז נדע שאתם יודעים גם מה יהיה באחרית הימים,	וְנִדְעָה אַחֲרֵיתָן
או תגידו לנו, מה עתיד לקרות, ונראה אם דבריכם מתקיימים.	או הַבָּאוֹת הַשְּׁמִיעֵנוּ:
הגידו את הבאות, (אותיות מלשון "וְאֵתָה" מרבבות קדש,	הַגִּידוּ הָאֵתוֹת לְאַחֹר

לשון ביאה) באחרית הימים,	
ואז נדע שהנכם בעלי כ"ח ויכולת,	וְנִדְעָה כִּי אֶל הַיָּם אַתֶּם
ונדע שאתם יכולים לעשות טוב לבני אדם, או להרע להם,	אִף תִּיטִיבוּ וְתַרְעוּ
ואז נספר,	וְנִשְׁתַּעֲהוּ
ונראה ביחד מה לעשות, כוונת הנביא ללעוג מהם, כי ודאי לא יוכלו לעשות כלום.	וְנֵרָא וְנִרְאָה יַחְדָּו:
באמת אתם דבר שאין בו ממש,	הֵן אַתֶּם מְאִין
ומעשיכם כמעשי נחש שנקרא אפעה שממית,	וּפְעֻלְכֶם מְאִפֵּעַ
איש שעושה תועבות בוחר בכם.	תּוֹעֵבָה יִבְחַר בְּכֶם:
אני גזרתי לעורר את נבוכדנצאר שגר בארץ צפון,	הַעִירוֹתִי מִצְפוֹן
שיבוא על ירושלים,	וַיָּאת
אח"כ יבוא כורש מצד מזרח,	מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ
ויאמין בי,	יִקְרָא בְשְׁמִי
ויבוא על שרי בבל,	וַיָּבֹא סַגְנִים
לרמסם כמו טיט,	כְּמוֹ חֶמֶר
וכמו אומן שמייצר כלי חרס, שרומס בטיט.	וְכְמוֹ יוֹצֵר יִרְמָס טִיט:
מי מהפסלים ידע לומר דברים לפני שהיו,	מִי הִגִּיד מֶרֶאֱשׁ
ואז היינו יודעים שאמת הדבר,	וְנִדְעָה
כופל הדברים: מי מהם אמר דברים לפני שבאו, וכשיבואו נאמר שהוא צודק,	וּמִלְפָּנַיִם וְנֵן אִמַר צְדִיק
באמת אין בהם מי שיכול להגיד אפילו דברים שבה'נה, לפי שהפסלים אינם יכולים לדבר,	אִף אֵין מְגִיד
אין מי מהפסלים שישמיע סתם דיבורים,	אִף אֵין מְשֻׁמֵּעַ
גם אין שום פסל שיכול לשמוע מאמר הגויים, כי אין לפסל אזנים.	אִף אֵין שׁמַע אִמְרֵיכֶם:
אבל אני ד' אדע עתידות: הראשון שיבוא מהגלות, יבשר את בשורת הגאולה,	רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן
ומיד הנה הם באים מהגלות, ולא יתאחרו לבוא,	הֵנָּה הֵנָּם

ולירוּשָׁלַם מְבַשֵּׂר אֶתְוּ : על בשורת הגאולה.	ולירוּשָׁלַם מְבַשֵּׂר אֶתְוּ :
אבל אצל עובדי הפסל אני רואה, שאין שום איש שיוֹדע עֵתִידוֹת,	וְאַרְא וְאִין אִישׁ
ומהפסלים עצמם, אין מי שיכול ליעץ לעובדי הפסל,	וּמְאֲלָה וְאִין יוֹעֵץ
אין שום פסל, שאם אשאל אותו יענה לי תשובה, כי אינם יכולים לדבר.	וְאַשְׁאַלֶם וְיִשְׁיבוּ דְבָר:
באמת גם הפסלים וגם העובדים הם שקר,	הוּ כָלֶם אֹוּן
אין כלום במעשיהם,	אָפֶס מַעֲשֵׂיהֶם
הם כמו רוח שאין בה ממשות, וכמו דבר ריק,	רוּחַ וְתֵהוּ
הפסל שהתיכו אותו ממתכת.	נִסְכֵיהֶם: פ
הנה מלך המשיח שהוא עבדי, אהיה לו למשענת ולתמיכה, הוא הנבחר אצלי,	הוּ עַבְדִי אֶתְמַךְ בּוּ
ונפשי רוצה אותו,	בְּחִירִי
נתתי לו רוח נבואה,	נָתַתִּי רוּחִי עָלָיו
משפט צדק יוציא לאור, לגויים שיבואו להתדיין אצלו.	מִשְׁפָּט לְגוֹיִם יוֹצִיא:
שופט רגיל צריך לפעמים לצעוק, על הנידונים, אך מלך המשיח לא יצטרך כך, אלא דיבורו יהא בנחת, ויקבלו הנשפטים את דבריו,	לֹא יִצְעַק
כופל דבריו: לא ירים את קולו,	וְלֹא יִשָּׂא
גם כשישפוט ברחוב, במקום שיש הרבה אנשים, לא יצטרך להרים קולו, להשתיק אותם, כדי שיקשיבו לו, כי מעצמם ישתקו.	וְלֹא יִשְׁמִיעַ בְּחוּץ קוֹלוֹ:
קנה חלש שעומד להשבר, לא ישבור, הנמשל: אנשים חלושי כח, לא יעוות את דינם, כמו שיש מחניפים לגבורים העשירים,	קָנָה רַצוֹן לֹא יִשְׁבּוֹר
משל נוסף: פשתן בוער שהאש דעכה וקרובה לכבות, לא יכבה,	וּפְשֵׁתָה כְּהָ לֹא יִכְבָּנָה
ישפוט רק משפט אמת.	לְאַמֶּת יוֹצִיא מִשְׁפָּט:

לא תחלש ראיית עיניו, גם כשיזקין,	ל' א יכה
לא יהיה מרוצץ, כלומא חלש,	ול' א ירוץ
עד שיעשה משפט באנשי העולם,	עד ישים בארץ משפט
לדברים שילמד, יחכו כל הגרים באיי הים, כדי לשמוע את דבריו.	ולתורתו אים יחילו:

הקרישו אלי אים תשתקו אתם היושבים באיי הים, כדי לשמוע אלי, (כשמדברים לא שומעים מה שהשני מדבר), **ולאמים יחליפו כח** והאומות יתחזקו בכחם, לענות תשובות לד', אך לא יצליחו, **יגשו אז ידברו** יגשו אל ד' לשמוע דבריו, ואז ידברו, אך לא יהיה להם מה לומר, **יחדו למשפט נקרבה:** ד' עם האומות, יקרבו יחד למשפט, ואז יוכיחם על מה שהם אומרים, שאין ביכולת ד' להציל את ישראל מידם. **מי העיר ממזרח** מי נתן התעוררות בלבו של אברהם שנולד בארץ המזרח, **צדק יקראהו** הכריז על האמת, לעזוב את הע"ז ולעבוד את ד', **לרגלו** בכל מקום שדרך ברגלו, הלא ד' הוא שעורר אותו לזה, **יתן לפניו גוים** ד' מסר לפניו את הגוים, כדרלעומר וחביריו, **ומלכים ירד** ועל המלכים השליטו, **יתן כעפר חרבו** הרג הרבה כעפר בחרב שלו, **כקש נדף קשתו:** כמו קש כתוש, כך הרג בקשת שלו. **ירדפם יעבור שלום** רדף אחריהם ועבר בשלום, כי לא מת אחד מאנשיו, **ארח ברגליו לא יבוא:** אע"פ שרדף אותם בדרך, שלא בא שם מעולם ברגליו. **מי פעל ועשה** מי עשה את כל הפלא הזה, **קרא הדרות מראש** ד' שגזר על כל דור שיעמוד בשעתו, עוד לפני שהיו. **אני יק וק ראשון** ואת אחר נים אני הוא: **ראו אים ויראו** אלו הגרים באיי הים ראו את הנס שעשיתי לאברהם, ופחדו, **קצות הארץ יחדו** גם אלו שגרים בקצות הארץ, פחדו כששמעו את הנס, **קרבו ויאתיון:** התקרבו ובאו אל אברהם, כמו מלך סדום שאמר לאברהם תן לי הנפש והרכוש קח לך. **איש את רעהו יעזרו** ואע"פ שראו את כל הניסים, בכל זאת עזרו אחד לשני להכין פסלים, **ולאחיו יאמר חזק:** כפל הדברים, ולאחיו אמר התחזק בעשיית הפסל. **ויחזק חרש את צרף** וחיזק אומן העצים, הוא הנגר את הצורף, שיכין ציפוי זהב לפסל שעשוי מעץ, **מחליק פטיש את הולם פעם** שני שלבים יש בהכנת טסי הזהב, (1) הכאה על הטס בכח בתחלת הרידוד, (2) להחליק את הטסים, זירז זה שמחליק את הטסים בפטיש קטן, את המכה בחוזק, כדי שיתחיל לעשות מלאכתו,

אמר לדבק טוב הוא וכאשר מדביקים הטסים לעץ, אומר
שזה טוב, ויחזקהו במסמרים לא ימוט: ס ומחזק את
הציפוי ע"י מסמרים, בכדי שלא יפרד מהפסל. ואתה ישראל
עבדי אבל אתה ישראל, אינך כמותם, אלא אתה עבדי, יעקב
אשר בחרתיך אתה הוא יעקב שבחרתי בך להיות לי לעם,
זרע אברהם אבי: בגלל שאתה מזרע אברהם שפרש מע"ז,
לעקור אותי. אשר החזקתיך מקצות הארץ אחזיק בך
להוציא אותך מקצוות הארץ, ומאציליה קראתיך ומהגדולים
שבארץ קראתי לך, שתצא מהגוים, ולא יהיה להם כח לשלוט
בך, ואמר לך עבדי אתה ואמרתי לך שאתה עבדי, בחרתיך
ולא מאסתיך: בחרתי בך מאז להיות לי לעם, וגם בגלות
לא מאסתי בך. אל תירא כי עמך אני אל תפחד שאעזוב
אותך שוב, כי אני אתך, אל תשתע כי אני אל היך אל
תסור ממני, כי עני ד' אלוקיך, אמצתיך החזקתיך בדיבורים
טובים, אף עזרתיך וגם הייתי עוזר לך בימים הקדמונים,
אף תמכתיך גם אני לך למשענת כשהיית ביד האויב, שלא
יכלה אותך, בימיו צדקי: לא בגלל שמגיע לך, אלא צדקה
אני עושה אתך. הן יבשו ויכלמו באמת, בסוף יתביישו,
כל הנחריים בך כל אלו שהיה להם חרון אף וכעס עליך,
יהיו כאין יהיו כמו לא כלום, ויאבדו אנשי ריבך:
ויאבדו כל האנשים שרבו אתך. תבקשם ולא תמצאם אפילו
אם תחפש אותך לא תמצא אותם, אנשי מצתך האנשים שרבים
אתך, יהיו כאין וכאפס יהיו כמו לא כלום, אנשי
מלחמתך: האנשים שנלחמים אתך. כי אני יק וק אל היך
כי אני ד' האלקים שלך, מחזיק ימינך אווז ביד ימינך
שלא תפול, האמר לך שלא תפחד, כי אעזור לך, לכן אין לך מה
לפחד. הנביא ממשיל את בני יעקב כתולעת בשני דברים, (1)
שהם חלושים כתולעת, שאין כוחם אלא בתפלה בפה, (2) כמו
התולעת שמנסרת בפה בארזים, אל תיראי תולעת יעקב אל
תפחדי משפחת יעקב שנמשלת לתולעת, מתי ישראל אל תפחדו
אנשי ישראל, אני עזרתיך נאם יק וק אני הייתי עוזר
לך מאז ומתמיד, כך אומר ד', וגאלך קדוש ישראל: ואני
אגאל אותך בעתיד, אני שאני קדוש בישראל, הנה שמתיך
למורג חרוץ חדש הנה אעשה אותך כנגד האויבים כמו כלי
שנקרא מורג, הוא כלי העשוי חריצים בשביל לדוש את
התבואה, וכשהו חדש הוא מחודד ביותר, בעל פיפיות שיש
בו הרבה חידודים, תדוש הרים תעשה דישה בהרים, ותדק
תעשה אותם דק כקמח, וגבעות כמו תשים: ואת הגבעות
תעשה כמו פסולת התבואה שנקראת מוץ, הכוונה בכל זה
שיהרגו את מלכי האומות ושריהם. תזרם תפזר אותם, ורוץ

תְּשֹׂאֵם והרוח תרים אותם לגובה, **וּסְעֶרָה תְּפִיץ אוֹתֶם** ורוח סערה תפזר אותם לכל צד, **וְאַתָּה תְּגִיל בֵּינִי וְנָק** ואתה תשמח בישועת ד', **בְּקִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל: פ** במה שבטחת בד' שהוא קדוש ישראל, תתפאר. **הַעֲנִיִּים וְהָאֲבִיוֹנִים מִבְּקָשִׁים מִים וְאֵין** עם ישראל שנמשלו לעניים, כשיחזרו מהגלות דרך המדבר, יחפשו מים ולא יהיה להם, **לְשׁוֹנָם בְּצִמָּא נִשְׁתָּה** הלשון שלהם מחמת הצמא, כאילו נעקרה ממקומה, **אֲנִי יְקָ וְנָק אֶעֱנֶם** אני ד' אענה להם על מה שיבקשו מיד, **אֵל הִי יִשְׂרָאֵל לֹא אֶעֱזָבֶם:** אני, שאני אלקי ישראל, לא אעזוב אותם. **אֲפַתַּח עַל שְׂפֵיִים נְהָרוֹת** אפתח במקומות הגבוהים שבדרך כלל אין שם נהרות, אפתח שם נהרות, **וּבְתוֹךְ בְּקָעוֹת מַעֲיִנוֹת** ובתוך העמקים אפתח מעינות, **אֲשִׁים מְדַבֵּר לְאָגָם מִים** אשים במדבר שהוא מקום יבש, מקומות מכונסים עם מים, **וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצְאֵי מִים:** וארץ שממה למקום שיואים ממנו מים. **אֲתָן בְּמִדְבַר אֶרֶז שֹׁטָה וְהִדַּס וְעֵץ שֶׁמֶן** אע"פ שבמדבר לא גדלים עצים, מ"מ אעשה נס שיגדל במדבר כל מיני עצים, **אֲשִׁים בְּעֶרְבָה בְּרוֹשׁ תִּדְהַר וּתְאָשׁוּר יִחְדּוּ:** ואשיב במדבר עוד סוגי עצים, וכולם יחד יגדלו שמה. **לְמַעַן יֵרְאוּ** כל זה אעשה, כדי שהגוים יראו הפלא, **וְיִדְעוּ וְיִשְׂיִמוּ** וידעו, השימו הדברים על לבם, **וְיִשְׁכִּילוּ יִחְדּוּ** וכולם יחד ישכילו לדעת, **כִּי יֵד יְקָ וְנָק עֲשֵׂתָה זֹאת** שיד ד' עשתה גאולה זאת, **וְקִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרָאָה: פ** וד' שהוא קדוש ישראל, ברא הפלא הזה.

קָרְבוּ רִיבְכֶם יֵאמֶר יְקָ וְנָק ד' אומר לעובדים לפסל, תגישו את הריב שיש לכם עם ד' ועם ישראל, **הַגִּישׁוּ עֲצָמוֹתֵיכֶם** תגישו את תוכן הטענות החזקות שיש לכם, **יֵאמֶר מֶלֶךְ יַעֲקֹב:** כך אומר ד' שהוא מלך על ישראל שנקרא ג"כ יעקב. **יִגִּישׁוּ וְיִגִּידוּ לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה** הפסלים, שהגוים אומרים שהם אלהים, בעלי כח, יתקרבו ויגידו לנו מה יהיה באחרית הימים, **הָרֵאשׁוֹנוֹת מֶה הֵנָּה** ויאמרו מה היה לפני בריאת העולם, **הַגִּידוּ וְנִשְׁימָה לְבָנוּ** כשתגידו לנו מה היה בעבר, נשים לב לבדוק, אם נכונים דבריכם, **וְנִדְעָה אַחֲרֵיתָן** ואז נדע שאתם יודעים גם מה יהיה באחרית הימים, **אוּ הַבָּאוֹת הַשְּׁמִיעֵנוּ:** או תגידו לנו, מה עתיד לקרות, ונראה אם דבריכם מתקיימים. **הַגִּידוּ הָאֵתִיוֹת לְאַחֲזֹר** הגידו את הבאות, (אותיות מלשון "וְאַתָּה" מרבבות קדש, לשון ביאה) באחרית הימים, **וְנִדְעָה כִּי אֵל הִים אַתֶּם** ואז נדע שהנכם בעלי כח ויכולת, **אֶף תִּיטִיבוּ וְתִרְעוּ** ונדע שאתם יכולים לעשות טוב לבני אדם, או להרע להם, **וְנִשְׁתַּעַה** ואז נספר, **וְנִרְאָה וְנִרְאָה יִחְדּוּ:** ונראה ביחד מה

לעשות, כוונת הנביא ללעוג מהם, כי ודאי לא יוכלו לעשות כלום. **הן אתם מאין באמת אתם דבר שאין בו ממש, ופעלכם מאפע ומעשיכם כמעשי נחש שנקרא אפעה שממית, תועבה יבחר בכם:** איש שעושה תועבות בוזר בכם. **העירותי מצפון** אני גזרתי לעורר את נבוכדנצאר שגר בארץ צפון, **ויאת** שיבוא על ירושלים, **ממזרח שמש** אח"כ יבוא כורש מצד מזרח, **יקרא בשמי** ויאמין בי, **ויבא סגנים** ויבוא על שרי בבל, **כמו חמר** לרמסם כמו טיט, **וכמו יוצר ירמס טיט:** וכמו אומן שמייצר כלי חרס, שרומס בטיט. **מי הגיד מראש** מי מהפסלים ידע לומר דברים לפני שהיו, **ונדעה** ואז היינו יודעים שאמת הדבר, **ומלפנים ונאמר צדיק** כופל הדברים: מי מהם אמר דברים לפני שבאו, וכשיבואו נאמר שהוא צודק, **אף אין מגיד** באמת אין בהם מי שיכול להגיד אפילו דברים שבהנה, לפי שהפסלים אינם יכולים לדבר, **אף אין משמיע** אין מי מהפסלים שישמיע סתם דיבורים, **אף אין שמע אמריכם:** גם אין שום פסל שיכול לשמוע מאמר הגויים, כי אין לפסל אזנים. **ראשון לציון** אבל אני ד' אדע עתידות: הראשון שיבוא מהגלות, יבשר את בשורת הגאולה, **הנה הנם** ומיד הנה הם באים מהגלות, ולא יתאחרו לבוא, **ולירושלים מבשר אתן:** ולירושלים אביא מבשר שיבשר על בשורת הגאולה. **וארא ואין איש** אבל אצל עובדי הפסל אני רואה, שאין שום איש שיודע עתידות, **ומאזה ואין יועץ** ומהפסלים עצמם, אין מי שיכול ליעץ לעובדי הפסל, **ואשאלם וישיבו דבר:** אין שום פסל, שאם אשאל אותו יענה לי תשובה, כי אינם יכולים לדבר. **הן כלם און** באמת גם הפסלים וגם העובדים הם שקר, **אפס מעשיהם** אין כלום במעשיהם, **רוח ותהו** הם כמו רוח שאין בה ממשות, וכמו דבר ריק, **נסכיהם:** הפסל שהתיכו אותו ממתכת. **הן עבדי אתמך בו** הנה מלך המשיח שהוא עבדי, אהיה לו למשענת ולתמיכה, **בחירי** הוא הנבחר אצלי, **רצתה נפשי** ונפשי רוצה אותו, **נתתי רוחי עליו** נתתי לו רוח נבואה, **משפט לגוים יוציא:** משפט צדק יוציא לאור, לגויים שיבואו להתדיין אצלו. **לא יצעק** שופט רגיל צריך לפעמים לצעוק, על הנידונים, אך מלך המשיח לא יצטרך כך, אלא דיבורו יהא בנחת, ויקבלו הנשפטים את דבריו, **ולא ישא** כופל דבריו: לא ירים את קולו, **ולא ישמיע בחוץ קולו:** גם כשישפוט ברחוב, במקום שיש הרבה אנשים, לא יצטרך להרים קולו, להשתיק אותם, כדי שיקשיבו לו, כי מעצמם ישתקו. **קנה רצון לא ישבור** קנה חלש שעומד להשבר, לא ישבור, הנמשל: אנשים חלושי כח, לא יעוות את דינם, כמו שיש מחניפים לגבורים העשירים, **ופשתה כהה** לא יכבנה משל נוסף: פשתן בוער שהאש דעכה וקרובה

לכבות, לא יכבה, **לְאֶמֶת יוֹצִיא מִשְׁפָּט:** ישפוט רק משפט
אמת. **לֹא יִכָּהֶה** לא תחלש ראיית עיניו, גם כשיזקין,
וְלֹא יָרוּץ לא יהיה מרוצץ, כלומא חלש, **עַד יָשִׁים בְּאָרֶץ**
מִשְׁפָּט עד שיעשה משפט באנשי העולם, **וְלִתְּוֹתוֹ אֵימָה**
יִיחַיִּלוּ: לדברים שילמד, יחכו כל הגרים באי הים, כדי
לשמוע את דבריו.